

گنج پنهان گلستان:
طلای سبزی که فقر را ریشه کن می کند

باقلا جایگزین سویا
کاهش ۲۰ درصدی واردات نهاده با راهکار بومی

تابلوساز علی پور

مجری انواع تابلوهای تبلیغاتی...

گرگان، بلوار مدرس، نبش مدرس ۹

تماس: ۰۹۱۱۵۶۷۱۳۶۹

آشتی پرندگان

با تالابها

گفت: آب ورودی به تالاب‌های بین المللی گلستان در یک ماه اخیر باعث آشتی دوباره پرندگان بومی با زیستگاه‌های آبی منطقه شده و گردشگرانی که به طور عمدی برای خرید از بازارچه اینچ برون یا بازدید از تالاب‌ها به منطقه سفر می‌کنند این روزها پرندگانی مانند «شناگر سرخ یا فالاروپ سرخ، آبچلیگ‌ها و کاکایی‌ها» را در حاشیه این منابع آبی مشاهده می‌کنند. رییس حفاظت محیط زیست گنبدکاووس همچنین از مشاهده پستاندارانی مانند روباه، شغال، گربه وحشی و گرازها برای آبخوری در این زیستگاه‌های آبی خبر داد. احمدی بیان کرد: آبیگری تالاب‌های آماگل و آجی گل نقش مهمی در تلطیف هوای منطقه و جلوگیری از بلندشدن گرد و غبار داشته است. تامین آب تالاب‌های بین المللی آلاگل، آجی گل و آماگل از طریق سیلاب‌های فصلی رودخانه مرزی ترک است و تالاب گمیشان هم در زمره تالاب‌های ساحلی - دریایی و به عنوان یک تالاب حاشیه‌ای و بین المللی در جنوب شرقی دریای خزر قرار گرفته که به طور مستقیم تحت تاثیر نوسانات آب دریای خزر قرار دارد.

بخش داشلی برون گنبدکاووس نزدیک به مرز ایران و ترکمنستان و در فاصله کمی نسبت به هم واقع شدند و در مجموع افزون بر سه هزار هکتار مساحت دارند. رییس حفاظت از محیط زیست گنبدکاووس بیان کرد: تالاب آلاگل با ۲ هزار و ۵۰۰ هکتار و آجی گل با ۳۲۰ هکتار و آماگل با ۲۰۷ هکتار در چند سال اخیر درگیر خشکسالی بودند که با ورود سیلاب‌های حاصل از بارندگی‌های بهاری امسال ۲۵۰ هکتار از وسعت ۲ تالاب آماگل و آجی گل آبیگری شد. احمد احمدی افزود: وجود علف شور، جارو ترکمنی، سلمه سفید، گزشاهی، خارشتر و یولف و زیست پستاندارانی نظیر روباه معمولی، روباه سردم سیاه (ترکمنی)، گربه دشتی، شغال، گراز، تشی، جردبزرگ، جردلیبی و موش صحرائی و خزندگانمانند قورباغه مردابی، وزغ سبز، الک پشت برکه‌ای، الک پشت افغانی، انواع مارمولک، کورمار سلیمانی، مارآبی، مارچلیپر، مارآتش، تیرمار، سیاه ماهی و طیف وسیعی از پرندگان آبی، کنارآبی و خشکی‌زی از جاذبه‌های تالاب‌های بین المللی گلستان محسوب می‌شود. وی

جریان دوباره آب در بستر تالاب‌های بین المللی گلستان در محدوده شهرستان مرزی گنبدکاووس بعد از دوره طولانی خشکسالی، باعث آشتی پرندگان بومی کنارآبی در پهنه‌های آبی آماگل و آجی گل شد و حیات و امید را به زیستگاه‌های بکر این منطقه بازگرداند. به گزارش ایرنا، تالاب‌ها که از ۴۲ گونه شناخته شده جهانی آن، ۴۱ مورد در ایران وجود دارد، بسترهای آبی ارزشمندی هستند که علاوه بر تامین امنیت مواد غذایی مورد نیاز بشر و سایر موجودات، نقش زیادی در ذخیره کربن مازاد اتمسفر ایفا می‌کنند. بر اساس آمار و اطلاعات موجود ۲۵۰ تالاب در کشور وجود دارد که از این میان ۲۶ تالاب با مساحت حدود ۱.۵ میلیون هکتار که آلاگل، آماگل، آجی گل و گمیشان از جمله آنها محسوب می‌شود، عضو کنوانسیون رامسر هستند. تالاب‌های بین المللی آلاگل، آجی گل و آماگل گلستان سال ۱۳۵۰ با هدف حفاظت از تالاب‌های مهم به همراه تالاب‌های دیگر ایران با هدف حمایت بهتر از آنها و زیستمدانی که در آن زندگی می‌کنند به ثبت کنوانسیون رامسر رسید. این سه تالاب بین‌المللی در

گنج پنهان گلستان؛

طلای سبزی که فقر را ریشه کن می کند

اراضی شیبدار گلستان مناسب برای کشت گیاهان دارویی

معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار گلستان هم چنین پیش در بازدید از دهکده گیاهان دارویی روستای «پش اوپلی» از توابع بخش «لوه» شهرستان گالیکش گفت: این استان شمالی ظرفیت بالایی برای کشت گیاهان دارویی دارد که اراضی شیبدار آن بخشی از این پتانسیل هستند. عبدالعلی کیان مهر افزود: گلستان افزون بر ۱۱۰ هزار هکتار اراضی شیبدار دارد که بخش زیادی از آن مستعد کشت گیاهان دارویی هستند و این یک فرصت طلایی برای ایجاد درآمد و اشتغال برای مردم آن خواهد بود. وی اضافه کرد: اراضی شیبدار گلستان نیازمند تغییر الگوی کشت است و قطعاً تحقق این موضوع با کاشت گیاهان دارویی کمک زیادی به ایجاد درآمد و پایداری اقتصادی کشاورزان این استان خواهد بود. کیان مهر ادامه داد: توسعه کشت گیاهان دارویی همچنین به تثبیت خاک و پیشگیری از سیلاب در گلستان هم کمک می کند که باید مورد توجه متولیان بویژه جهادکشاورزی قرار گیرد. معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار گلستان همچنین با تأکید بر ضرورت شکل گیری صنایع پایین دست ویژه فرآوری گیاهان دارویی در استان، ادامه داد: ایجاد واحدهای فرآوری از جمله صنایع اسانس گیری، عصاره گیری و بسته بندی می تواند ارزش افزوده قابل توجهی برای کشاورزان ایجاد کرده و زنجیره تولید گیاهان دارویی را در گلستان تکمیل کند. وی توجه به فعالیت های ترویجی را هم در توسعه و رونق کشت گیاهان دارویی در گلستان مهم دانست و افزود: مزایای کشت گیاهان دارویی باید با زبان ساده و کاربردی به کشاورزان منتقل شود تا شاهد گسترش این الگو در سطح استان باشیم. به گزارش ایرنا، گذار از روش های سنتی به سمت کشت اصولی، فرآوری صنعتی و مدیریت علمی بهره برداری، کلید اصلی تبدیل این گنجینه سبز (گیاهان دارویی) به یک صنعت پربرونق است. ترکیب تنوع گیاهی، طبیعت بکر و دانش بومی، زمینه ساز توسعه اکوتوریسم، گردشگری سلامت و تورهای آموزشی - گیاهشناسی در گلستان به همراه فرآوری و تولید محصولات ثانویه می تواند ارزش افزوده محصولات گیاهان دارویی را چند برابر کرده و سود اصلی را نصیب تولیدکننده کند.

محملی در زمین های شیبدار علاوه بر حفظ منابع خاک و آب، تثبیت اشتغال و درآمد بالایی را نصیب کشاورزان می کند. عمادزاده ادامه داد: راهبرد وزارت جهادکشاورزی و نیز این سازمان هم توسعه کشت گیاهان دارویی و درختان مثمر در اراضی شیبدار گلستان است که با توجه به اشتغال زایی و صرفه اقتصادی بالا، این گونه ها قابلیت گسترش دارند. وی با اشاره به فعالیت سه کارخانه فرآوری (کشت و صنعت) و ۱۰ کارگاه تولیدی اسانس و عصاره گیری در گلستان گفت: برای فرآوری بیشتر و جلوگیری از خام فروشی گیاهان دارویی، حداقل به سه کارخانه جدید نیاز است که جهادکشاورزی از سرمایه گذاری در این بخش استقبال می کند. وی افزود: ارزش تولیدات گیاهان دارویی گلستان با توجه به سطح و مقدار تولید سه هزار و ۹۱۰ تن، افزون بر ۱۶ هزار میلیارد ریال است که این رقم در صورت توسعه کشت گیاهان دارویی تا چند برابر بیشتر خواهد شد. عماد زاده از صادرات هزار و ۳۳۱ کیلوگرم محصول گل پنیرک و گلرنگ به ارمنستان در سال گذشته از گمرک آذربایجان غربی خبر داد و اضافه کرد: سازمان جهاد کشاورزی مقدمات صادرات گیاهان دارویی از طریق پایانه مرزی اینچه برون را فراهم خواهد کرد.

سطح کشت ۵۵۰ هکتار و تولید هزار و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار و گل محملی با سطح ۷۵ هکتار و تولید ۲ هزار کیلوگرم گل تر در هکتار است. عمادزاده به اشتغال بالای گیاهان دارویی و درآمد و صرفه اقتصادی خوب آن از جمله زعفران اشاره کرد و گفت: در فصل برداشت این محصول در هر هکتار ۱۰۰ کارگر روزانه مشغول به کار می شوند و ارزش اقتصادی آن هم متناسب با قیمت آن بسیار بالاست. معاون مدیریت باغبانی جهادکشاورزی گلستان با تأکید بر ضرورت توسعه کشت گیاهان دارویی، خاطر نشان کرد: با توجه به برنامه های آموزشی متعدد مرتبط با گیاهان دارویی برای کشاورزان و اهالی مناطق روستایی، برای توسعه کشت زعفران تا پنج هزار هکتار (سه برابر سطح زیرکشت فعلی) طی ۲ ساله آینده برنامه ریزی شده است. عمادزاده به ظرفیت اراضی شیبدار گلستان هم اشاره کرد و افزود: از مجموع ۱۱۰ هزار هکتار اراضی شیبدار استان تنها ۳۵ درصد به کشت درختان مثمر و غیرمثمر اختصاص یافته که بخش اندکی از بقیه این ظرفیت می تواند به کشت گیاهان دارویی اختصاص یابد. وی اضافه کرد: کشت گیاهان دارویی چند ساله مانند اسطوخودوس، رزماری، مریم گلی، زعفران و گل

تنوع اقلیمی گلستان و برخورداری همزمان این استان شمالی از کوهستان، جنگل، دشت و بیابان که امکان ریش ۲۰۰ گونه گیاه دارویی ارزشمند را فراهم کرده گنج پنهانی است که با برنامه ریزی درست می توان از این ظرفیت برای ایجاد درآمد و اشتغال پایدار برای اهالی بویژه ساکنان روستایی آن استفاده کرد. به گزارش ایرنا، متوسط سرانه درآمد اهالی گلستان نصف سرانه درآمد کشور است و این سرانه پایین، ساکنان استان را در ردیف مناطق کم برخورد کشور قرار داده اما می توان با بهره مندی از مواهب طبیعی و خدادادی از جمله ۸۰۰ گیاه خودرو که حدود ۲۰۰ گونه آن دارای خواص دارویی، معطر و اقتصادی هستند، تحولی شگرف در درآمد و اشتغال مردمان پدید آورد و پایه ای محکم برای توسعه اقتصاد سبز و کشاورزی پایدار ساخت. گیاهان دارویی گلستان از گونه های خودرویی مانند گل گاوزبان، آویشن، شیرین بیان و خار مریم تا گونه های زراعی رو به رشدی مانند زعفران، زیره، سیاهدانه و اسطوخودوس هستند که ویژگی بارز این گیاهان، نیاز آبی کمتر نسبت به محصولات کشاورزی سنتی و در مقابل ارزش اقتصادی بالاست. به اعتقاد کارشناسان اهتمام بیشتر به توسعه کشت گیاهان دارویی در گلستان با توجه به ویژگی کم آب بر بودن و ارزش اقتصادی بالا، فرصتی استثنایی برای اشتغال زایی و افزایش درآمد اهالی این استان بویژه جوامع روستایی و کمتر توسعه یافته آن از یک سو و مقابله با کم آبی و ضرورت تغییر الگوی کشت فراهم کرده است. به گفته معاون مدیریت باغبانی سازمان جهادکشاورزی گلستان، شرایط اقلیمی متنوع این استان و برخورداری همزمان از کوهستان، جنگل، جلگه، دشت، زمین های کم بارزه و نیمه بیابانی و اراضی شیبدار، امکان کشت انواع محصولات باغبانی از جمله گیاهان دارویی را مهیا کرده است. سعید عمادزاده افزود: سطح زیرکشت انواع گیاهان دارویی در گلستان سه هزار و ۵۲۵ هکتار است که از این میزان سطح زیرکشت سالانه سه هزار و ۹۱۰ تن محصول برداشت می شود. وی اضافه کرد: مهمترین گونه ی دارویی گلستان به ترتیب زعفران با سطح هزار و ۵۸۳ هکتار و با میانگین تولید پنج کیلوگرم زعفران خشک در هر هکتار، زیره سبز با هزار و ۱۰۰ هکتار و با تولید ۵۰۰ کیلوگرم در هکتار، سیاهدانه با

باقلا جایگزین سویا

کاهش ۲۰ درصدی واردات نهاده با راهکار بومی

اقتصادی توجه پذیر کرده است. محمدرضا عباسی افزود: طرح توسعه زراعت باقلا باید پله به پله و با بسیج حمایت دستگاه های دولتی و مشارکت فعال بخش خصوصی پیش برود. کارشناس دیگر کشاورزی، نیز خاطر نشان کرد: ظرفیت تولید در کشور کم نیست اما برنامه ریزی و پایبندی به اجرای برنامه ضروری است. اسماعیل اسفندیارپور تأکید کرد: ارائه گزارش های دقیق از میانگین تولید محصول در واحد سطح و جیره نویسی استاندارد می تواند مشارکت بخش خصوصی را دوچندان کند. توسعه طرح زراعت ارقام باقلا تا این دار که از سوی محققان گلستانی آماده اجرا است، می تواند حداقل ۲۰ درصد از نیاز جیره طیور کشور را پوشش دهد. این راهکار بومی علاوه بر حفظ منابع آبی و خاک، پایداری اقتصادی را برای کشاورزان و تولیدکنندگان طیور به ارمغان می آورد و گامی مؤثر برای تحقق اقتصاد مقاومتی و کاهش وابستگی به واردات خواهد بود.

است. کاظم یوسفی متخصص تغذیه طیور، با ارائه نتایج آزمایش های انجام شده در دو فارم تجاری در گلستان، تأکید کرد: استفاده از باقلا علاوه بر تنوع بخشی به جیره، منجر به افزایش کیفیت لاشه و کاهش نرخ بیماری ها در طیور می شود که این امر مستقیم بر سودآوری تولیدکنندگان تأثیر مثبت خواهد گذاشت. رئیس اتاق اصناف کشاورزی استان گلستان، بر ضرورت ایجاد امنیت اقتصادی برای کشاورزان در این مسیر تأکید کرد و گفت: پیش از اجرای گسترده این طرح، باید اطلاعات فنی لازم در اختیار بهره برداران قرار گیرد و با ایجاد سیستم خرید تضمینی، انگیزه سرمایه گذاری در کشت باقلا افزایش یابد. قاسم سوخته سرایی پیشنهاد داد: توسعه زراعت باقلا برای تأمین جیره طیور، به صورت «کشت قراردادی» پیگیری شود تا هم کشاورزان از خرید محصول مطمئن باشند و هم صنایع طیور از تأمین پایدار نهاده بهره مند شوند. کارشناس کشاورزی استان گلستان، نیز با اشاره به شرایط تحریمی و جنگ اقتصادی، گفت: آزادسازی ارز و نیاز به برنامه ریزی دقیق، گسترش کشت باقلا را از نظر

می کند و همچنین، عدم نیاز به خشک کردن و فرآوری دانه و امکان انبارداری تا دو سال، از دیگر مزایای اقتصادی این محصول است. صنعت طیور کشور سالانه حدود هفت میلیون تن جیره غذایی از طریق واردات تأمین می کند و در شرایطی که تحریم های بین المللی، نوسانات شدید نرخ ارز و تنش های منطقه ای، زنجیره تأمین نهاده ها را با چالش مواجه کرده، توسعه محصولات جایگزین داخلی از اولویت های اصلی سیاست گذاران کشاورزی است. کارشناسان معتقدند وابستگی شدید به واردات کنجاله سویا و ذرت، صنعت پرورش طیور را در برابر شوک های جهانی آسیب پذیر کرده و هزینه های ارزی سنگینی را به کشور تحمیل می کند. بر این اساس، جایگزینی بخشی از این نیاز با محصول بومی باقلا نه تنها امنیت غذایی را تقویت می کند بلکه با کاهش واردات، مانع خروج ارز از کشور می شود. استان گلستان با دارا بودن بیش از هزار واحد پرورش مرغ، یکی از قطب های اصلی تولید طیور در کشور است با این حال، تأمین جیره مورد نیاز این واحدها همچنان با چالش هایی همراه

توسعه کشت ارقام جدید باقلا با ویژگی های کم تانن و پروتئین بالا، به عنوان یک راهکار استراتژیک و بومی می تواند با کاهش ۲۰ درصدی وابستگی به واردات نهاده های دامی، گامی بلند برای خودکفایی صنعت طیور و حفظ ذخایر ارزی کشور بردارد. به گزارش ایرنا، محققان مرکز تحقیقات، آموزش کشاورزی و منابع طبیعی گلستان اعلام کردند که با بهره گیری از ارقام اصلاح شده باقلا از جمله «شادان»، «مهتا» و «هما»، می توان بخش قابل توجهی از نیاز پروتئینی و انرژی جیره طیور را تأمین کرد و فشار وارده بر بازارهای جهانی برای خرید ذرت و کنجاله سویا را کاهش داد. عضو هیات علمی و متخصص به نژادی باقلا در این مرکز، با تشریح ویژگی های فنی ارقام جدید معرفی شده، گفت: این ارقام با هلف کاهش فاکتورهای ضلتهای مانند «تانن» تولید شده اند و دارای ۳۳ درصد پروتئین شامل اسیدهای آمینه ضروری لیزین و آرژنین، به همراه ۴۲ درصد نشاسته با کیفیت هستند. فاطمه شیخ افزود: نتایج آزمایش های انجام شده در مزارع تجاری گلستان نشان می دهد که استفاده از دانه این ارقام کم تانن در جیره جوجه های گوشتی، بدون ایجاد هرگونه افت عملکرد یا اثر سوء، تا سقف ۳۰ درصد امکان پذیر است. وی با تأکید بر مزایای زیست محیطی این محصول یادآور شد: باقلا از طریق تثبیت بیولوژیک نیتروژن در خاک (۱۶۰ تا ۲۸۰ کیلوگرم در هکتار)، مصرف کودهای شیمیایی را کاهش داده و به کشاورزی پایدار کمک شایانی